

○ คำสั่ง

๒๑ มิ.ย. ๒๕๖๐
(จ. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๙
คำสั่งที่ ๓๕๔ /๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

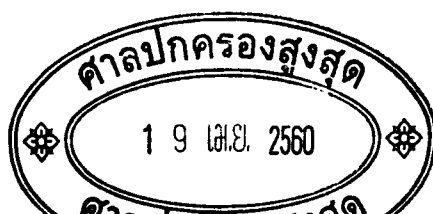
ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง { นายสงัด อินทร์นิพัฒน์ ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
 นายโชติรัตน์ กัณหากาญจนะ ที่ ๒
 นายประสาธน์ ยินดี ที่ ๓
 นางสาววรรณิ แซ่กิ่ง ที่ ๔
 นายวีระศักดิ์ พงศ์วัชร ที่ ๕
 นางสาวพรรณพิตร สุรพงศ์ ที่ ๖
 ผู้อำนวยการเขตสะพานสูง ที่ ๑
 กรุงเทพมหานคร ที่ ๒
 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งหกยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙๕/๒๕๕๙
 หมายเลขแดงที่ ๑๖๕๕/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งหกฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ใช้อาคารพาณิชย์บริเวณโครงการเคหะชุมชนหัวหมาก (หมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง) ระยะ ๒ (ฝั่ง ข) ในการประกอบธุรกิจหรือการพักอาศัย ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ มีบ้านพักอาศัยบริเวณโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งหกได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก่อสร้างบาทวิถีปิดทับที่จอดรถยนต์หน้าอาคารพาณิชย์ของหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ช่วงระหว่างซอยนักกีฬาแหลมทอง ๓ ถึงซอยนักกีฬาแหลมทอง ๕ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งบริเวณดังกล่าวเป็นย่านธุรกิจของโครงการหมู่บ้านฯ ที่การเคหะแห่งชาติได้เคยก่อสร้างไว้ โดยตามผังเดิมของโครงการบริเวณนี้ถูกกำหนดเป็นที่จอดรถยนต์ของโครงการ ผลของการสร้างบาทวิถีทำให้ที่จอดรถยนต์ในบริเวณดังกล่าวน้อยลงไป รถบางส่วนต้องไปจอดบนถนนภายในหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ส่งผลให้การจราจรติดขัดเป็นอันมาก ลูกค้ำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถหาที่จอดรถได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ไม่มีที่จอดรถ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับผลกระทบจากการจราจรที่ติดขัด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รื้อถอนบาทวิถีและคืนลานจอดรถยนต์ให้แก่ชุมชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าการปรับปรุงทางเท้า (บาทวิถี) เป็นไปโดยเหมาะสมแล้ว และปฏิเสธที่จะรื้อถอนบาทวิถีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งหกจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรื้อบาทวิถีที่สร้างปิดทับที่จอดรถยนต์ และคืนพื้นที่จอดรถยนต์ให้แก่ชุมชนดังเดิม

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามซ่อมแซมและปรับปรุงที่จอดรถยนต์ที่คืนให้แก่ชุมชนโดยยกระดับให้มีความสูงเท่ากับระดับถนนนักกีฬาแหลมทอง รวมทั้งปรับปรุงบาทวิถีเดิมให้มีความสูงเหมาะสมกับระดับที่จอดรถยนต์ เพื่อให้ใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความปลอดภัยทั้งแก่ผู้ใช้รถและผู้ใช้ทางเท้าในการสัญจร

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรื้อบาทวิถีที่สร้างปิดทับที่จอดรถยนต์ และคืนพื้นที่จอดรถยนต์ให้แก่ชุมชนดังเดิม และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามซ่อมแซมและปรับปรุงที่จอดรถยนต์ที่คืนให้แก่ชุมชนโดยยกระดับให้มีความสูงเท่ากับระดับถนนนักกีฬาแหลมทอง รวมทั้งปรับปรุงบาทวิถีเดิมให้มีความสูงเหมาะสมกับระดับที่จอดรถยนต์

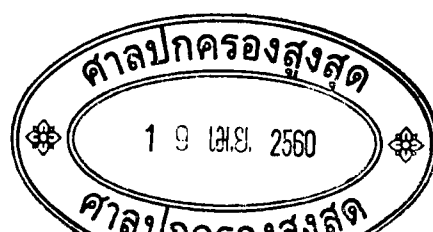

/เพื่อให้...

เพื่อให้ใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความปลอดภัยทั้งแก่ผู้ใช้รถและผู้ใช้ทางเท้า ในการสัญจร กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้อง ยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน แต่เนื่องจากคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการ ก่อสร้างบาทวิถีดังกล่าวตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งหกยอมรู้หรือควรรู้ถึงเหตุ แห่งการฟ้องคดีตั้งแต่ช่วงเวลาดังกล่าวแล้วเช่นกัน การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหกเพิกจะนำคดี ยื่นฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา การฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการรื้อถอนบาทวิถีดังกล่าว ไม่มีผลทำให้ระยะเวลาการฟ้องคดีที่ได้สิ้นสุดลงแล้ว กลับขึ้นมานับเวลาใหม่ได้อีก

ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีทั้งหกยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้อง ไว้พิจารณา ความว่า ที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการ ก่อสร้างบาทวิถีดังกล่าวตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งหกยอมรู้หรือควรรู้ถึงเหตุ แห่งการฟ้องคดีตั้งแต่ช่วงเวลาดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกยื่นฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนด ระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการรื้อถอนบาทวิถีดังกล่าว ก็ไม่มีผล ทำให้ระยะเวลาการฟ้องคดีที่ได้สิ้นสุดลงแล้วกลับขึ้นมานับเวลาใหม่ได้อีก จึงมีคำสั่ง ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ซึ่งประเด็นวันที่รู้หรือควรรู้ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักงานเขตสะพานสูงได้ทำการยกระดับถนนกรุงเทพกรีธา ให้สูงขึ้นจากเดิม ๓๕ เซนติเมตร

/และได้ก่อสร้าง...

และได้ก่อสร้างบาทวิถีในแนวใหม่ซึ่งทำให้เกิดขวางที่จอดรถยนต์ทั้งสองแห่งของชุมชน ทำให้ที่จอดรถยนต์ดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้ นอกจากนี้การก่อสร้างบาทวิถีดังกล่าวก็ขัดกับแบบแปลนที่แนบไปกับแบบสอบถามเมื่อครั้งสำนักงานเขตสะพานสูงขอความคิดเห็นจากชุมชนในเรื่องการยกระดับถนนนักกีฬาแหลมทองแต่จนกระทั่งเวลาได้ล่วงเลยมา ๓ ปีเศษ การเคหะแห่งชาติก็ยังไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนว่าจะดำเนินการได้แล้วเสร็จเมื่อไร ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งหกได้รับความเดือดร้อนจากการสร้างบาทวิถีที่ไม่เหมาะสม และไม่มีที่จอดรถยนต์ในชุมชน ปัจจุบันความเดือดร้อนดังกล่าวก็ยังทวีขึ้นเป็นลำดับ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือถึงผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ และเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้หน่วยงานทั้งสองได้ช่วยบรรเทาความทุกข์เดือดร้อนของประชาชนโดยให้รื้อบาทวิถีออกและคืนที่จอดรถยนต์ให้แก่ชุมชนตามผังเดิมของการเคหะแห่งชาติ ต่อมา ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติก็ได้มอบหมายให้หัวหน้าสำนักงานเคหะชุมชนหัวหมากเป็นผู้ดำเนินการตามข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดี ซึ่งหัวหน้าสำนักงานเคหะชุมชนหัวหมากมีความเห็นตรงกับผู้ฟ้องคดีและชาวชุมชน จึงได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้ทำการรื้อถอนบาทวิถีออกเพื่อให้เป็นไปตามผังโครงการเดิมของการเคหะแห่งชาติ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตสะพานสูง ที่ กท ๘๑๐๓/๕๘๘๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยชี้แจงข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และบอกว่า ก่อนที่สำนักงานเขตสะพานสูงจะได้ดำเนินการสร้างบาทวิถีนั้นก็ได้อำนาจการสำรวจความคิดเห็นจากประชาชน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วย จึงปฏิเสธที่จะรื้อบาทวิถีดังกล่าว และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งอ้างว่าที่สำนักงานเขตสะพานสูงได้ทำการสร้างบาทวิถีในลักษณะดังกล่าวนั้นเป็นการสร้างแบบถาวร และจะไม่มีมีการแก้ไขอีก ซึ่งเป็นข้อชี้แจงที่ไม่มีเหตุผลขัดกับลักษณะของบาทวิถีซึ่งมีลักษณะแบบชั่วคราวและขาดความเหมาะสม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งไปยังหัวหน้าสำนักงานเคหะชุมชนหัวหมาก โดยมีสาระสำคัญเช่นเดียวกันกับหนังสือที่แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และบอกว่า ไม่สามารถที่จะรื้อถอนบาทวิถีและคืนที่จอดรถยนต์ในสภาพเดิมให้แก่ชุมชนได้โดยเหตุผลเดียวกัน ซึ่งเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างในการที่จะไม่รื้อบาทวิถีนั้นเป็นเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น และไม่ตรงกับแบบแปลนของบาทวิถีที่แนบอยู่กับแบบสอบถามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ในการ

/ขอความคิดเห็น...

ขอความคิดเห็นจากประชาชนในการยกระดับถนนกีฬาแหลมทอง นอกจากนี้ยังไม่ตรงกับเหตุผลในการสร้างบาทวิถีที่หัวหน้าวิศวกรโยธาผู้คุมรับผิดชอบโครงการดังกล่าวได้เคยให้ไว้กับผู้ฟ้องคดีและคนในชุมชน ปัจจุบันความเดือดร้อนดังกล่าวก็ยิ่งทวีขึ้นเป็นลำดับ โดยที่หัวหน้าสำนักงานเคหะชุมชนหัวหมากก็ไม่ได้ดำเนินการใดๆ ได้แต่เพียงทำหนังสือที่ พม ๕๑๑๐/สข.หัวหมาก/๐๐๘๘๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อแจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีให้ทราบเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งหกจึงถูกกระทำละเมิดโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงถือได้ว่าวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหกหรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้นการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหกได้นำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี จึงเป็นการฟ้องคดีภายในระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกทั้ง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ทำให้บาทวิถีมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปจากแนวเดิมและไปปิดบังและกีดขวางที่จอดรถยนต์สาธารณะเป็นการสร้างความเสียหายให้กับประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมหาใช่เกิดความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหกเท่านั้น การฟ้องคดีดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีทั้งหกจึงเป็นการฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ อันเป็นกรณีตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ ... (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร และมาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓)

/ให้ยื่นฟ้อง...

ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งหกฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ใช้อาคารพาณิชย์บริเวณโครงการเคหะชุมชนหัวหมาก (หมู่บ้านนักกีฬา แหลมทอง) ระยะ ๒ (ฝั่ง ข) ในการประกอบธุรกิจหรือการพักอาศัย ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ มีบ้านพักอาศัยบริเวณโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งหกได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก่อสร้างบาทวิถีปิดทับที่จอดรถยนต์หน้าอาคารพาณิชย์ของหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ช่วงระหว่างซอยนักกีฬาแหลมทอง ๓ ถึงซอยนักกีฬาแหลมทอง ๕ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยตามผังเดิมของโครงการบริเวณนี้ถูกกำหนดเป็นที่จอดรถยนต์ของโครงการ ผลของการสร้างบาทวิถีทำให้ที่จอดรถยนต์ในบริเวณดังกล่าวน้อยลงไป รถบางส่วนต้องไปจอดบนถนนภายในหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ส่งผลให้การจราจรติดขัดเป็นอันมาก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รื้อถอนบาทวิถี และคืนลานจอดรถยนต์ให้แก่ชุมชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าการปรับปรุงบาทวิถีเป็นไปโดยเหมาะสมแล้ว และปฏิเสธที่จะรื้อถอนบาทวิถีดังกล่าว จึงเข้าลักษณะเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และอยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ซึ่งจะต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลาหนึ่งปี ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยที่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ได้ความว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งหกได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก่อสร้างบาทวิถีปิดทับที่จอดรถยนต์หน้าอาคารพาณิชย์ของหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ช่วงระหว่างซอยนักกีฬาแหลมทอง ๓ ถึงซอยนักกีฬาแหลมทอง ๕ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผลของการสร้างบาทวิถีทำให้ที่จอดรถยนต์ในบริเวณดังกล่าวน้อยลงไป รถบางส่วนต้องไปจอดบนถนนภายในหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทองส่งผลให้การจราจรติดขัดเป็นอันมาก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รื้อถอนบาทวิถี และคืนลานจอดรถยนต์ให้แก่ชุมชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าการปรับปรุงบาทวิถีเป็นไปโดยเหมาะสมแล้ว และปฏิเสธที่จะรื้อถอนบาทวิถีดังกล่าว อนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการก่อสร้างบาทวิถีดังกล่าว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งหกย่อมรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่

/ช่วงเวลา...

ช่วงเวลาดังกล่าวแล้วเช่นกัน การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหกเพียงจะนำคดียื่นฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสมชาย เอ็มไอช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ

รองประธานศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ

ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

